

De Raad van Beheer, haar juridische afdeling en het tuchtrecht.

Voor het geval u er nog niet van op de hoogte was:

Iedereen die in Nederland aan enige door of vanwege de Raad van Beheer gereguleerde tak van hondensport deelneemt, aanvaardt daardoor de rechtsmacht van de Raad van Beheer en de werking van dit [kynologisch] reglement en van andere voor de betrokken tak van hondensport door of vanwege de Raad van Beheer vastgestelde reglementen.

Met andere woorden: voert u een kennelnaam, fokt u rashonden, neemt u deel aan tentoonstellingen of wedstrijden die door verenigingen die lid zijn van de RvB worden georganiseerd, bent u lid van een rasvereniging of bent u keurmeester, dan krijgt u met het tuchtcollege te maken indien u buiten de pot piest of wanneer u van mening bent dat iemand buiten de pot gepiest heeft.

Op zich is het natuurlijk goed dat er regels zijn waaraan een ieder zich wordt geacht te houden. Er ontstaan echter problemen indien blijkt dat er sprake is van incompetentie, willekeur ten aanzien van het uitvoeren van dit beleid of twijfel aan onpartijdigheid tijdens bijvoorbeeld de behandeling van de klacht die tegen u is ingediend of de behandeling van de klacht die u ingediend heeft.

De procedure.

Wanneer iemand van mening is dat door iemand het KR overtreden is, kan er een klacht ingediend worden. Deze klacht moet naar de RvB gestuurd worden. Het bestuur van de RvB neemt binnen drie maanden na ontvangst van de klacht een beslissing over de verdere behandeling. Het bestuur van de RvB neemt dat besluit nadat de juridisch medewerker de klacht bekeken heeft en het bestuur hierover van juridisch advies heeft voorzien. Hier dient zich meteen het eerste probleem aan. In niet alle zaken wordt een terecht (juridisch) besluit genomen.

De RvB kan namelijk naar aanleiding van een bij hem ingediende klacht ter zake van een strafbaar feit een vooronderzoek instellen ter beantwoording van de vraag of hij zal vorderen, dat het tuchtcollege de desbetreffende zaak in behandeling neemt. Feit is dat dit lang niet altijd gebeurt, en er daardoor zaken op het bureau van het tuchtcollege terechtkomen die bol staan van de vormfouten die niet onderkend zijn door de juridisch medewerker. Hier ontstaat twijfel aan de competentie van de juridisch medewerker.

De RvB kan echter ook onder opgave van redenen aan de klager en de beklagde meedelen dat de klacht niet bij het tuchtcollege aanhangig zal worden gemaakt. Het enige dat de klager dan rest is bezwaar tegen het besluit van de RvB aantekenen, en indien dat bezwaar afgewezen wordt is de enige overgebleven optie het indienen van een bezwaarschrift bij de geschillencommissie. Indien de geschillencommissie de klager in het gelijk stelt zal de RvB alsnog moeten vorderen dat het tuchtcollege de zaak in behandeling neemt. Hier rijst wederom twijfel over de competentie van de juridisch medewerker van de RvB, en kan men zich afvragen of er willekeur ten aanzien van het uitvoeren van dit beleid toegepast wordt.

Tja, en dan loop je meteen weer tegen een probleem aan. Doordat de RvB vordert dat het tuchtcollege de klacht in behandeling neemt, is niet langer de klager, maar de RvB de officiële klager. De beklaagde kan zich ter zitting door een raadsman doen bijstaan, de oorspronkelijke klager echter niet. De “raadsman” van de klager is in deze namelijk de juridisch medewerker van de RvB die daar als officier van justitie moet fungeren.

U kunt zich afvragen hoe de juridisch medewerker een zaak gaat bepleiten die op haar advies in eerste instantie niet aanhangig gemaakt is bij het tuchtcollege. Een oordeel waarover de RvB in het stof moest bijten nadat de geschillencommissie geoordeeld had dat haar besluit de zaak niet aanhangig te maken onterecht was. Hier ontstaat twijfel aan de onpartijdigheid van de juridisch medewerker tijdens de behandeling van de klacht.

Het tuchtcollege baseert zijn uitspraak op de gedingstukken zoals die aan de beklaagde bekend zijn, alsmede op het verhandelde ter zitting. De uitspraak wordt nog dezelfde dag gedaan. De schriftelijke uitspraak van het tuchtcollege wordt aangetekend aan de beklaagde verzonden en in afschrift toegezonden aan de klager en aan de Raad van Beheer. De uitspraak kan geheel of gedeeltelijk ook aan andere belanghebbenden in afschrift worden toegezonden of worden meegedeeld. Echter, het duurt gemiddeld 2-4 maanden voordat deze uitspraak verzonden wordt, en de reden van deze vertraging is onbekend.

Het tuchtcollege kan de Raad van Beheer adviseren, een uitspraak te publiceren. Indien dit advies wordt gevolgd, beslist de Raad van Beheer omtrent de wijze van publicatie. Hier ontstaan wederom twijfels aan het toepassen van willekeur ten aanzien van het uitvoeren van het advies om een uitspraak te publiceren. Het bestuur van de RvB moet namelijk beslissen of zij deze uitspraak wel belangrijk genoeg vindt om te publiceren, en zou de beklaagde de hand boven het hoofd kunnen houden door dit vonnis niet bekend te maken. De RvB zou door het niet publiceren een klager die in het gelijk gesteld is kunnen duperen omdat de uitspraak bewijst dat het wel degelijk een gegronde klacht betrof die de RvB eerder afgewezen heeft en de RvB gezichtsverlies wil voorkomen door dit niet openbaar te maken.

Een uitspraak wordt niet gepubliceerd, indien dat niet door het Tuchtcollege is geadviseerd. Dit betekent dat niemand deze uitslag mag publiceren, ook de klager niet die wellicht in het gelijk gesteld is door de uitspraak het tuchtcollege indien hij door de beklaagde in de openbaarheid van iets wordt beschuldigt waar de beklaagde zichzelf schuldig aan gemaakt heeft. Mogelijk gevolg is dat de beklaagde liegt omtrent de uitspraak, en de klager geen enkele mogelijkheid heeft om te bewijzen dat de beklaagde liegt.

In artikel VI.2 lid 5 staat:

Tegen de uitspraken van het tuchtcollege staat geen beroep open.

Maar...in artikel VI.52 lid 1 staat:

Indien een veroordeling bij verstek is uitgesproken, kan de veroordeelde binnen een maand na verzending van de uitspraak bij het tuchtcollege in verzet komen. Deze titel is op de verzetprocedure van toepassing.

Wellicht is er iemand die mij kan vertellen wat deze “verzetprocedure” inhoudt, en wat de te nemen stappen zijn? De verzetprocedure staat namelijk helemaal niet omschreven in het KR, noch het huishoudelijk reglement van de RvB.

Dan door naar artikel VI.53 lid 3 waarin staat:

In geval van verzet tegen een veroordeling wordt de veroordeling niet ten uitvoer gelegd. Zij wordt niet gepubliceerd, tenzij het tuchtcollege in zijn uitspraak op het verzet adviseert de oorspronkelijke uitspraak alsnog te publiceren.

Ik dacht dat we net gelezen hadden dat er tegen de uitspraken van het tuchtcollege geen beroep open staat..? Blijkbaar toch wel. Indien u als beklagde niet op komt dagen op de zitting verzet u zich gewoon tegen de veroordeling middels de bewuste verzetprocedure. Het tuchtcollege moet uw verzet behandelen, en daar een uitspraak over doen. Er staat nergens dat deze uitspraak niet af mag wijken van de oorspronkelijke uitspraak. Hiaatje in het KR..?

Om een lang verhaal kort te maken – het lijkt er aardig op dat het hele hoofdstuk Tuchtrecht in het KR haaks staat op artikel 6 *Recht op een eerlijk proces* lid 1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens:

Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichten of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.

Dit artikel is echter alleen van toepassing op burgerlijk procesrecht (strafprocesrecht, burgerlijk procesrecht en bestuursprocesrecht), dus het recht dat een proces voor de rechter regelt, maar deze verordening geldt niet voor het tuchtrecht.

Dat deze verordening niet geldt voor het tuchtrecht betekent niet dat de gang van zaken omtrent tuchtrecht omschreven in het KR zomaar geaccepteerd moet worden. Het is namelijk meer dan duidelijk dat er in deze procedure geen sprake is van een eerlijke en openbare behandeling van een zaak, die door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht is ingesteld.

De enige manier om het bepaalde in het KR te wijzigen is door een voorstel tot wijziging op te laten nemen in de agenda van de ALV van de RvB.

Aangesloten Verenigingen kunnen onderwerpen die zij in een reguliere Algemene Vergadering behandeld willen zien, op de agenda doen plaatsen, mits zij die onderwerpen voor één februari (voor de in de maand juni te houden Algemene Vergadering) of voor één augustus (voor de uiterlijk twee weken voor aanvang van het boekjaar te houden Algemene Vergadering) van het jaar waarin de vergadering wordt gehouden.

Een andere manier om dit onderwerp op de agenda van de ALV van de RvB te krijgen staat omschreven in artikel 29 lid 4 van het huishoudelijk reglement van de RvB:

In reguliere Algemene Vergaderingen komt aan iedere stemgerechtigde vertegenwoordiger het recht toe het woord te voeren en voorstellen in te dienen, met dien verstande dat over voorstellen omtrent niet-geagende onderwerpen eerst kan worden besloten in de eerstvolgende reguliere Algemene Vergadering . Het betrokken voorstel wordt op de agenda voor de eerstvolgende reguliere Algemene Vergadering geplaatst, indien het Bestuur dan wel de meerderheid van de vergadering zich uitspreekt voor agendering van dit voorstel.

Kortom – werk aan de winkel voor de aangesloten verenigingen om het hoofdstuk tuchtrecht van het KR te herzien en er voor te zorgen dat de naam tuchtRECHT ook daadwerkelijk eer aangedaan wordt. Tot die tijd kan dit hoofdstuk enkel betiteld worden als tuchtKROM.

Wordt vervolgd.

Monique van Boxtel